

[RURMUZ *sb m*

rurmuz, rurmuz *a.* **rurmus**.

sg N rurmuz. ◊ *G* rurmuza. ◊ *I* rurmuz(e)m.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Wodociąg; aquae ductus, aquagium, hydraulica machina Cn: i szli [złodzieje] z tymi rzeczami [skradzionymi] między mury, tamże je pochowali między Szewczą Broną i między rurmusem i schowali. KsięgaKrymKraak 1570 nr 103; KlonWiśń 177; pałac na samym wierzchu miasta [Tolet], od Karola V, cesarza, reformowany i ozdobiony, do którego z rzeki prowadzono rurmuzem kosztownym i sztucznym wodę DiarPeregr 89.

Przen: Przelewanie, chlupotanie jak w wodociągu: [ze złego pokarmu będzie] zły żołądek, w brzuchu rurmus albo krukawki, albo z gęby smród OczkoPrzymiot 286.

Cf **[RURHAUZ]**